

Drømmen om Absalon

Kadet Stefan Sternfoss vil gerne være om bord, når Absalon for første gang sætter kursen mod fjerne himmelstrøg på en international mission.

Endelig en pause. Det er lørdag formiddag, og Stefan Sternfoss har lige været vagtchef på standardfartøjet Ertholm. Nu har han tid til at tale om sin fremtid i søværnet.

Stefan Sternfoss håber, at han i sin officerskarriere bliver en del af besætningen på et fleksibelt støtte-skib.

- Jeg synes, det kunne være utrolig spændende med landsætningsoperationer, svarer Stefan Sternfoss, når han skal pege på en opgave, han gerne vil løse om bord på de fleksible støtteskibe.

Kommunikationen under landsætningsoperationer er den store udfordring. Personel fra hæren og søværnet tænker forskelligt. Mens hæren prioriterer hurtigt at få etableret stillinger, er søværnet måske mere optaget af ikke at befinde sig på for lavt vand.

Omgangstonen i hæren adskiller sig også fra søværnet, har Stefan Sternfoss bemærket:

- I søværnet er vi ikke så formelle. Det er mere hyggeligt. I hæren er der mere stramme grænser. Det hænger også sammen med, at man på skibet går op af hinanden hele tiden. Så bliver man nødt til at have et mere afslappet forhold.

At trykke på knappen

En post på Absalon eller Esbern Snare kan indebære, at man skal affyre nogle af skibets langtrækkende våben, der kan nå over 100 km. Den problemstilling har Stefan Sternfoss gjort sig en del tanker om.

- Det sætter fjendebilledet i et nemmere perspektiv, da man ikke længere står ansigt til ansigt med fjenden. På den anden side kan man slå mennesker ihjel ved at trykke

på en knap. Det er på en måde en ulækker tanke, siger han.

Han har dog tillid til, at danske politikere vil træffe fornuftige beslutninger, om hvornår der må skydes med skarpt. I sidste ende er det politikernes ansvar, og det gør det ifølge Stefan Sternfoss lidt lettere at være den officer, der skal sende en missil eller en granat af sted.

Respekt for menneskelivet

Når Stefan Sternfoss er meget bevidst om alvoren ved at bruge våben, skyldes det blandt andet, at han betragter sig selv som kristen.

- Det er ikke kristent at slå et andre mennesker ihjel, forklarer han. Formelt er han katolik, men betragter sig selv som lidt af en blanding. Det katolske kommer fra hans polske mor. Faktisk var hans morfar og onkel på den anden side under >>

- « Den Kolde Krig, som ansatte i det polske forsvar.
 Stefan Sternfoss går i kirke cirka hver fjortende dag.
 - Det er mere end gennemsnittet, konstaterer han.

En karriere uden kamphandlinger

Kampe skib mod skib i stil med Jyllandsslaget 1916 er ikke en drengedrøm for Stefan Sternfoss.

Han valgte søværnet, fordi det er det værn, der gør mest gavn for det civile samfund i form af søredning, havmiljøbeskyttelse og farvandsovervågning. Han vil ikke være skuffet, hvis hans karriere bliver uden kamphandlinger.

- Så har diplomatiet jo sejret. Det er fantastisk, siger han.

I samme åndedrag understreger han dog, at han aldrig kunne blive

pacifist. Overfor voldelige strømninger som nazismen er det nødvendigt at sætte hårdt mod hårdt.

Det er heller ikke, fordi han er bange. At leve med faren for at dø i kamp, skal man have gjort sig klart, når man vælger at blive officer.

Lange udsendelser

De hurtige beslutninger. Blandingen af teoretisk og praktisk arbejde. Det var det, som fik Stefan Sternfoss til at falde for søværnet, hvor han om fire år er uddannet som premierløjtnant.

Han kan ikke svare på, om han får en lang eller kort karriere i søværnet. Han sætter pris på den afvekslende hverdag, men der er også ting, der kan få ham til at sige farvel til Forsvaret.

- Jeg synes, det lyder foruroligende, at man har tænkt sig at bruge

seks måneders togter. Det vil ligge et alt for stort pres på familielivet, advarer han.

Personelmanglen i søværnet trækker også i den forkerte retning, når Stefan Sternfoss overvejer, hvor længe han skal være officer. Under sin sejladsweekend med Ertholm oplevede han, hvordan tre andre kadetter fik deres tur på søsterfartøjet Alholm aflyst, fordi det var umuligt at mønstre en besætning til skibet. Arbejdspresset på den enkelte vokser på grund af de mange ledige stillinger. De ansatte ærgrer sig over, de ikke kan gøre arbejdet ordentligt, fordi de er for få folk, er hans indtryk.

Stefan Sternfoss mål er dog at bidrage så positivt som muligt og ikke bare stikke af, når de første hindringer viser sig. □

Kadet Stefan Sternfoss i midten under en øvelsessejlad på standardfartøjet Ertholm. Når han er færdig med officersuddannelsen, håber Stefan Sternfoss, at han bliver besætningsmedlem på et af støtteskibene.